

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17CoP/29/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3111211487
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 05. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2012:3111211487.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Zajacovej a sudkýň JUDr. Emílie Zimovej a JUDr. Gabriely Janákovej vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti S.: H., nar. XX.XX.XXXX a I., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, zastúpené opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny O., deti rodičov T. S., bytom O., X. XXXX/E. a J. L., bytom O. O., J. XXX/XX, o návrhu otca na zníženie vyživovacej povinnosti a návrhu matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti, na odvolanie otca detí proti rozsudku Okresného súdu v Trenčíne zo dňa 21. februára 2012, č.k. 31P/163/2011 - 77, jednohlasne, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Žiaden z účastníkov **n e m á p r á v o** na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrh otca na zníženie výživného, ktorý žiadal, aby súd rozhodol o znížení jeho vyživovacej povinnosti na minimálnu výšku, s účinnosťou od podania návrhu a tiež zamietol návrh matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti na H. na sumu 180 Eur a na I. na sumu 150 Eur mesačne a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Súd prvého stupňa mal z vykonaného dokazovania za preukázané, že naposledy bolo o vyživovacej povinnosti otca rozhodované rozsudkom zo dňa 26.05.2010, kedy bola vyživovacia povinnosť stanovená na H. sumou 90 Eur a na I. sumou 76 Eur. V tom čase bola matka detí na materskej dovolenke a poberala rodičovský príspevok 164,22 Eur + rodinný prídavok na dve deti, spolu vo výške 43,98 Eur. Otec v tom čase dosahoval príjem vo výške 770 Eur mesačne, iný príjem nemal. Okrem toho mal otec ešte vyživovaciu povinnosť k maloletému J., kedy výživné bolo stanovené v sume 83 Eur. H. vo veku 7 rokov navštevoval X. ročník základnej školy a I. mala 2 roky. V súčasnosti je otec rozvedený, okrem H. a I. má ešte jednu vyživovaciu povinnosť na J. vo výške 90 Eur, je nezamestnaný a od 22.04.2011 evidovaný na úrade práce. Do 21.04.2011 vykonával práce na základe živnostenského oprávnenia v oblasti stavebných prác, avšak z dôvodu, že v roku 2010 nemal žiadne zákazky, bol nútený živnostenské oprávnenie zrušiť. Je vlastníkom domu, v ktorom býva sám a na ktorý si zobral hypotéku s mesačnou splátkou vo výške 277 Eur. Otec uviedol, že výživné na deti neplatí od mája 2011, pretože nemá z čoho a jeho dlh na výživnom je vo výške 550 - 600 Eur. Deťom asi za tri mesiace uhradil poplatky do školy, škôlky a tiež lieky, v celkovej výške cca 30 Eur. Tvrdil, že prácu si hľadá, avšak nemá to ako preukázať, pretože so zamestnávateľmi komunikuje telefonicky. Na základe živnosti pripravoval dve sústredenia pre U. T. K. a preto mu bolo vyplatených 1.400 Eur, s tým, že v súčasnosti pracuje na základe dohody o vykonaní práce a takto zarobí 120 Eur mesačne. Okrem toho si brigádnicke privyrobí od 50 až po 100 Eur mesačne a od 01.12.2011 mu bola priznaná dávka v hmotnej núdzi vo výške 28,30 Eur a s účinnosťou od 01.01.2011 vo výške 58,30 Eur. Trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín zo dňa 20.01.2012 bol odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov s podmieneným odkladom

z dôvodu prečinu zanedbania povinnej výživy na maloletého J. L.. Matka je zamestnaná, s priemerným mesačným príjmom 384 Eur mesačne, má daňový bonus a poberá prídavok na dve deti, spolu vo výške 45,08 Eur. H. má 8 rokov, je žiakom 3. ročníka základnej školy, je alergik, stravuje sa v školskej jedálni. I. má 4 roky, navštevuje materskú školu. Je zdravá a potreby má primerané veku. Súd prvého stupňa po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 62 ods. 1, 2, 4, 5, § 75 ods. 1, § 78 ods. 1, 3, kedy z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že návrh otca na zníženie výživného a návrh matky na zvýšenie výživného neboli podané dôvodne. Súd preskúmal zmenu pomerov na strane všetkých účastníkov, od posledného rozhodovania o výške vyživovacej povinnosti uplynulo jeden a pol roka. Na strane otca detí došlo k zmene pomerov v tom smere, že zrušil svoje živnostenské oprávnenie, je nezamestnaný, evidovaný na úrade práce, zarába si brigádne na základe dohody o vykonaní práce a okrem toho poberá dávku v hmotnej núdzi. Jeho celkový mesačný príjem je teda okolo 228 až 278 Eur. Príjem otca sa teda znížil o 492 Eur. Okrem toho trénuje motokros, avšak iba za náhradu cestovných výdavkov, a to napriek tomu, že poukazuje na nedostatok finančných prostriedkov. Otec detí súdu žiadnym spôsobom nepreukázal, že by vynakladal úsilie nájsť si prácu. Tiež nepreukázal žiadne dôvody, ktoré by mu bránili v hľadaní si zamestnania. Na strane matky detí došlo k zmene pomerov v tom smere, že sa zamestnala, keď predtým bola na materskej dovolenke a jej príjem sa zvýšil o 220 Eur. Na strane maloletého H. k zmene pomerov nedošlo. Pokiaľ ide o I., u nej možno konštatovať zmenu pomerov v tom, že v čase od posledného rozhodovania o výživnom bola v starostlivosti matky a v súčasnosti navštevuje materskú školu. Rovnako súd poukázal aj na zmenu pomerov na strane matky, ktorá sa zamestnala a zvýšil sa jej príjem. Plnenie vyživovacej povinnosti k maloletým deťom je prvoradou povinnosťou otca. Za primerané pomerom účastníkov, potrebám detí v súčasnej dobe, možnostiam a schopnostiam rodičov plniť vyživovaciu povinnosť, považoval súd doteraz určenú výšku vyživovacej povinnosti a preto návrh otca na zníženie výživného, ako aj návrh matky na zvýšenie výživného ako nedôvodné v celom rozsahu zamietol. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p., nakoľko ide o konanie, ktoré možno začať i bez návrhu.

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie otec detí, ktorý namietal, že od rozhodnutia súdu o výživnom sa podstatne zmenili jeho schopnosti a možnosti, pretože dňa 21.04.2011 bol nútený skončiť živnosť, pretože nemal žiadne zákazky. Od 22.04.2011 je evidovaný na úrade práce ako nezamestnaný a od decembra 2011 poberá hmotnú núdzu. Bol donútený dať na predaj aj nehnuteľnosť a to rodinný dom v O. O., v ktorom momentálne býva. Žije v hmotnej núdzi, s príjmom 58,30 Eur a z platu na dohodu 80 Eur mesačne. Dokopy takto má príjem 138 Eur, čo nie je ani čiastka životného minima. Vo februári 2012 mu bola sľúbená práca, ktorá mu nakoniec padla. Od toho času si nepretržite hľadá prácu, nakoľko momentálne je veľká nezamestnanosť. V súčasnosti má však problém užiť sám seba a nie je schopný platiť výživné v danej výške. Žiadal preto v konečnom dôsledku, aby bola znížená jeho vyživovacia povinnosť na sumu 26 Eur mesačne.

K podanému odvolaniu sa písomne vyjadrila matka detí, ktorá žiadala, aby odvolací súd odvolanie otca zamietol a rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil.

Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné ako vecne správny potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p., pričom v návaznosti na § 219 ods. 2 O.s.p. odvolací súd v celom rozsahu poukazuje na vecne správne a vyčerpávajúce odôvodnenie súdu prvého stupňa, s ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje.

Súd prvého stupňa vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, vec po právnej stránke správne posúdil a v konečnom dôsledku aj správne vo veci rozhodol.

Súd prvého stupňa v prejednávanej veci správne zameral svoje dokazovanie na porovnanie zmeny pomerov ako na strane oboch detí, tak aj na strane rodičov, kedy faktom je, že v zmysle § 75 ods. 1 Zákona o rodine súd prihliada nielen na odôvodnené potreby oprávneného a schopnosti, možnosti a majetkové pomery na strane povinného, ale na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu a rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

V prejednávanej veci je nepochybné, že otec detí je nezamestnaný, poberá dávku v hmotnej núdzi, popritom pracuje na čiastočný pracovný úväzok a zároveň si brigádnicke privyrába. Faktom je, že teda príjem otca sa od poslednej úpravy o výživnom podstatne znížil, avšak ako správne konštatoval súd prvého stupňa, odvolací súd sa s týmto konštatovaním v celom rozsahu stotožňuje, otec detí súdu žiadnym spôsobom nepreukázal, že by vynakladal úsilie nájsť si prácu, nepreukázal dôvody, ktoré by mu bránili v hľadaní si zamestnania, s tým, že zároveň je nepochybné, že trénuje aj motokros za náhradu cestovných výdavkov, a to za stavu, kedy poukazuje na nedostatok finančných prostriedkov.

Preto bol v konečnom dôsledku správny postup súdu prvého stupňa, ktorý návrhy oboch rodičov ako nedôvodné zamietol, keďže napriek zmene pomerov na strane otca tu za daného stavu veci v súčasnosti nie je dôvod na zníženie jeho vyživovacej povinnosti na maloleté deti, s tým, že otec si musí byť vedomý tej skutočnosti, že jeho vyživovacia povinnosť voči maloletým deťom má prednosť pred akýmikoľvek inými výdavkami.

Vo zvyšku, ako bolo vyššie uvedené, odvolací súd v celom rozsahu poukazuje na vecne správne a vyčerpávajúce odôvodnenie súdu prvého stupňa, s ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje.

O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1, v spojení s § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p., kedy odvolací súd vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania, s poukazom na tú skutočnosť, že v prejednávanej veci sa jedná o konanie, ktoré mohlo začať i bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie n i e j e p r í p u s t n é .